

Adolf Endler

ÓDA EGY ELHANYAGOLT SPORTÁGRÓL

Zöld hegykúpról örvénylő fürgeteg
Rétet sűrölva bukott a folyóba.
Eszembe ötlött: Nem voltam gyerek?
Hegyoldalrólfelegurulócska?
S míg lefele gurultam azután
— Hetvenben, szeptember huszadikán! —,
Szívem pántja — éreztem — széjjelpattan.
Nem kölykök közt, de férfiként, magamban
Zöld tetőkről pörögtem szilajon,
Lucerna- s pitypang-sujtásom valódi —
Ez negyvenedik születésnapom.
Igen, hegyrőlfelegurulódsi!

Gurultam, nadrágvarráson kezem,
Mint őrvezető, vigyázzba meredve,
Farizmom megfeszült figyelmesen:
Hová gurulok? Csak gurultam egyre.
Gurulok, mert a görgés elragad,
Míg körszakállam tövisbe akad?
Nevetés! Kié? Ha csak az enyém nem?
Hogy szökdécselt, ugrált a nevetésem:
Kezem a nadrágvarrásra nyomom,
Igen, hegyrőlfelegurulódsi!
Ez negyvenedik születésnapom,
Eső-áztatta zöld füvek csomói —

Gurultam! Hol a szégyen meg a góg?
Okosabbá újultam ilyesformán.
Hetven szeptember huszadika jött!
Gúny rád, te fék és csúfság rád, te kormány —)
Kő lökdös, tarló bökdös, gurulok,
A vér fejemben verssé fellobog:
Mind-mind a hegyről legurulni gyertek,
Ti hidegek s ti hamis csupa-lelkek!
Szívetek pántja többé sose nyom!
O bodza-ég, virágok folyosói!
Ez negyvenedik születésnapom:
Igen, hegyrőlfelegurulódsi!

DALOCSKA AZ ÉG-TAPÉTÁZÁSRÓL

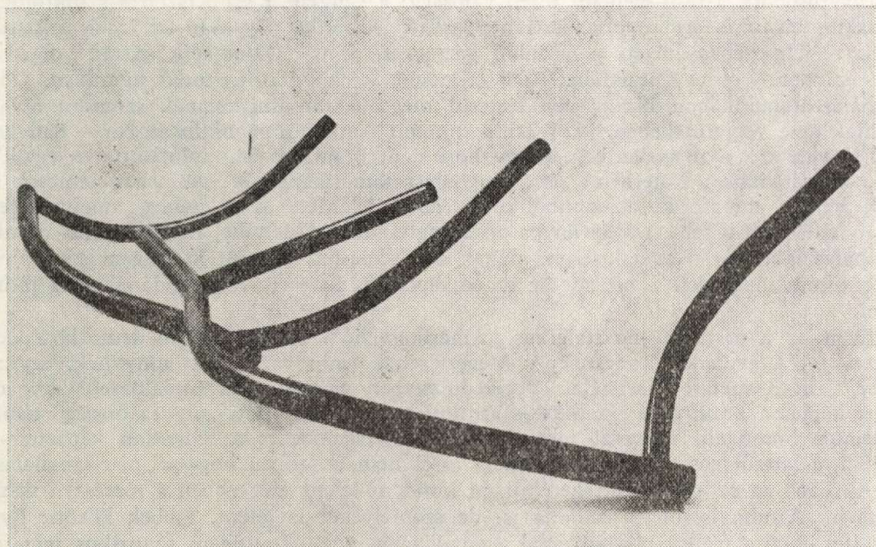
Csodásan megszépül a teljes ég
Tűzijátékok pötytyöznek teli
Sok transzparens csaknem a Holdig ér
A mieink a legjobb tapétások

A fejemre még egy se potyogott
Még egy se csusszant a Kozmoszba ki
Még egy se tolt el semmit sohasem
A mieink a legjobb tapétások

NÖVEKEDÉS

Ó hogy vizsgálja öklét s hegyes térdeit
a kamasz, kérdeve: Férfi vagyok-e?
És boldog bámulattal telik szíve, míg
kövülni kezd már ökle, könyöke.

EÖRSI ISTVÁN fordításai

Anthony Caro (Anglia): Görbe formák, 1970